

STANOWISKO NR 9
KONWENTU MARSZAŁKÓW WOJEWÓDZTW RP
z dnia 3 sierpnia 2016 roku

w sprawie konieczności podjęcia pilnych działań w zakresie stworzenia systemowych rozwiązań, które pozwolą na zatrzymanie kadry medycznej i realizowanie przez nią świadczeń na rzecz pacjentów oraz podmiotów leczniczych na terenie Polski

W obecnych realiach systemu ochrony zdrowia w Polsce jednym z najważniejszych zagrożeń dla jego właściwego funkcjonowania jest stale zwiększający się deficyt kadry medycznej (pielęgniarek i lekarzy). Według raportu Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), liczba praktykujących lekarzy w relacji do liczby mieszkańców jest w Polsce najniższa w całej Unii Europejskiej. Na 1000 mieszkańców przypada 2,2 lekarza, podczas gdy w Niemczech ta liczba wynosi 4, a w Grecji 6 lekarzy. W odniesieniu do liczby zatrudnionych pielęgniarek w Polsce wskaźnik ten wynosi 5,3 na 1000 mieszkańców, gdzie w Szwajcarii 17,4, w Norwegii 16,7, a w Niemczech 13. Wynika ona z wielu czynników między innymi z faktu migracji kadry.

Przedmiotowa kwestia, budząca rosnące zaniepokojenie zarówno ustawodawców, jak również pacjentów oraz samych zainteresowanych – czyli personel medycznych, warunkuje jednakże bezpośrednio bezpieczeństwo zdrowotne mieszkańców Polski.

Dlatego też podejmowanych jest szereg działań mających na celu poprawę istniejącej sytuacji jak np. zwiększanie miejsc rezydenckich, zwiększanie limitów przyjęć na kierunkach lekarskich, tworzenie nowych wydziałów lekarskich na uczelniach. Niemniej jednak efekty tych przedsięwzięć będą osiągnięte długofalowo i obecnie nie przynoszą oczekiwanych pilnie rezultatów.

Wobec powyższego istnieje poważna potrzeba wprowadzenia skutecznych rozwiązań, które spowodują zmniejszenie migracji pielęgniarek i lekarzy poza granice kraju poprzez np. poprawienie kadrze medycznej warunków kształcenia, zatrudnienia, a przede wszystkim zatrzymanie na polskim rynku pracy własnego potencjału kadrowego. Będzie to skutkowało zwiększeniem liczby kadry medycznej, pozwoli na zapalenie powstającej luki pokoleniowej w związku z brakiem napływu młodej kadry, a w konsekwencji wpłynie na zwiększenie dostępności do świadczeń i podniesienie jakości usług medycznych. Przedmiotowe kwestie mogłyby znaleźć swoje uregulowanie w obecnych przepisach np. ustawie o zawodzie lekarza i lekarza dentystry, ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej lub w prawie o szkolnictwie wyższym oraz ich aktach wykonawczych.

Działania na szczeblu planowania kształcenia dyplomowego należy uzupełnić pilnym zwiększeniem dostępności kształcenia podyplomowego w zakresie specjalności medycyny i mających zastosowanie w ochronie zdrowia poprzez zwiększenie limitów miejsc specjalizacyjnych, stworzenie systemu motywacyjnego dla osób, które chciałyby realizować proces kształcenia specjalizacyjnego w formule pozarezydenckiej, umożliwienie osobom posiadającym tytuł specjalisty realizację kolejnej specjalizacji w systemie rezydenckim. Poza tym postuluje się zwiększenie aktywności ośrodków szkolących i organizujących kursy specjalizacyjne w zakresie liczby organizowanych kursów, a także stworzenie systemu motywacyjnego dla potencjalnych kandydatów do pełnienia funkcji kierownika specjalizacji. Wyłącznie kompleksowe działania obejmujące szczebel kształcenia dyplomowego i podyplomowego mogą skutkować relatywnie szybką efektywnością.

Mając powyższe na względzie, Konwent Marszałków Województw RP wnioskuje o stworzenie regulacji prawnych dla przedstawionego powyżej problemu, które będą istotnym elementem pozytywnej polityki prozdrowotnej.

Wykorzystanie wiedzy, umiejętności oraz doświadczenia wykształconej (najczęściej za środki publiczne) kadry medycznej, na rzecz rosnących potrzeb pacjentów, jednostek ochrony zdrowia oraz innych instytucji funkcjonujących w obszarze udzielania świadczeń medycznych na terenie naszego kraju, przyczyni się niewątpliwie do usprawnienia całego systemu służby zdrowia oraz poprawy wielu kwestii na medycznym rynku pracy w relatywnie krótszym okresie.

Konwent Marszałków Województw RP, mając na uwadze znaczenie podniesionego zagadnienia, apeluje do Ministra Zdrowia oraz Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o uwzględnienie niniejszego stanowiska.

**Przewodniczący
Konwentu Marszałów Województw RP**

Olgierd Geblewicz

Powyższe stanowisko kieruje się do:

Pana Jarosława Gowina – Wicepremiera, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Pana Konstantego Radziwiłła – Ministra Zdrowia